

som jo efterhaanden mere og mere gennem Jernbanerne kommer i let Forbindelse med de øvrige Dele af Jylland. Jeg skal ganske vist erkende, at een Forventning, som jeg paa dette Punkt har haft, er bristet, det var nemlig den Forventning, at den nuværende Bygning i Viborg, hvor Overretten holdes, vilde kunne lade sig indrette til ogsaa at huse Landsretten. Jeg har i Sommer haft Lejlighed til at se denne Bygning. Det er en stor Bygning og en meget smuk Bygning, men den er et af disse mærkelige Eks-empler paa en vidunderlig Arkitektur, der ud af en stor Bygning faar en stor Vestibule og en stor Festsal, og saa for Resten nogle smaa Hummere, der næsten ingenting due til. Det vil altsaa, hvad enten den ny Landsret bliver i Viborg eller Aarhus, blive nødvendigt at bygge, men jeg tror rigtig nok, at der er saa mange Forhold, der tale for Viborg, saa det sikkert vil være det rigtigste paa dette Punkt at blive staaende ved Lovforslaget. Jeg kan ikke se, at i og for sig den Omstændighed, at Aarhus er en stor By, er noget, der gør den særlig egnet til at være Sædet for en Landsret. Det, der maa være det afgørende, maa være Beliggenheden, og der er det ganske utvivlsomt, at Viborg er ganske anderledes centralt beliggende i Jylland end Aarhus. Der er stillet et Forslag fra nogle ærede Medlemmer i Udvalget om, at der skulde være en særlig fynsk Landsret. Jeg kan derom henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte i Fjor. Jeg tror ikke, der er nogen Grund til i alt Fald allerede nu at oprette en særlig fynsk Landsret. Det naturlige er sikkert paa dette Punkt at blive staaende ved det nuværende, nemlig at lade hele det territoriale Omraade, som hører under Lands-Overretten i Kjøbenhavn, komme til at høre under den ny Landsret i Kjøbenhavn, eller, som den er foreslaaet at skulle hedde, Østre Landsret. Forholdet er nemlig det, at oprette vi en særlig Landsret paa Fyn, skaffe Bygning til den og sætte den i Gang, saa er det noget, man aldrig vil kunne komme bort fra igen, selv om det skulde vise sig, at den var unød- vendig; hvorimod, hvis det omvendt i Tidens Løb skulde vise sig at være en uheldig eller urigtig Ordning, at Fyn ikke har sin

egen Landsret, men at det hele er samlet under et under Østre Landsret, vil der ikke være det mindste i Vejen for, at man paa et hvilket som helst Tidspunkt kan skride til Oprettelse af en selvstændig fynsk Landsret; den vil fuldstændig og i enhver Henseende komme til at passe ind i den foreliggende Ramme.

I Ændringsforslag Nr. 10 har Udvalget foreslaaet, at Bestemmelsen i Lovforslaget om, at der skulde kunne ansættes to Dommere i Retskredse med over 35,000 Indbyggere, skulde udgaa. Jeg skal ikke udtale mig imod dette Ændringsforslag, da jeg selv maa erkende, at efter hele det System, som man nu paatænker, og som jeg er enig i angaaende Fordelingen af Retskredsene, vil det være nødvendigt ret væsentligt at forhøje Tallet 35,000 Indbyggere uden at jeg dog i Øjeblikket, hvor det statistiske Materiale ikke er tilstrækkelig behandlet, vil være i Stand til at sige, hvilket andet Tal, der burde træde i Stedet derfor. Jeg kan derfor meget vel slutte mig til, at dette Ændringsforslag vedtages. Om Spørgsmaalet saa skal afgøres enten ved et Tillæg til denne Lov eller ved en særlig Lov, hvorved Jurisdiktionsinddelingen skal finde Sted, eller om det kan ordnes ved en senere Lejlighed ved Behandlingen af dette Lovforslag, kan jo blive et Fremtidsspørgsmaal. Hvad det sidste angaar, skal jeg bemærke, at vi jo i dette Lovforslag have nævnt en Jurisdiktion, hvor det er fastslaaet, at der skal være flere Dommere i Underretten, nemlig i den kjøbenhavnske Underretskreds.

Under Nr. 12 er der stillet Ændringsforslag om en forandret Betegnelse med Hensyn til Underdommerembedet. Det var foreslaaet i Lovforslaget, at Underdommerne skulde kaldes det, som de ere: Underretsdommere, hvorimod Udvalget forslaar, at de i deres Beskikkelse skulde kaldes Dommere, med nærmere Betegnelse af det Sted, hvor de ere Dommere. Det forekommer mig ikke, at dette er ganske heldigt. Da vi jo dog alligevel faa forskellige Slags Dommere, er det naturligt at kalde hver Art af disse for det, de ere: Højesteretsdommere, Landsrets- eller Landsdommere, Underretsdommere og Kommunedommere. Jeg ser ikke nogen Grund til at tage en enkelt Art af Dommere ud og